

иматъ: защото можахъ да рекът чи не съм чули, и тога можахъ да иматъ оправданіе, за своето невѣрствіе: но понеже видехъ и слышахъ, а сичкото направиха отъ своитѣ лѣкави коли, за тѣй не иматъ да иматъ прощеніе. Много пъти ма хѣлиха и отца моего, когато дѣмашъ: този человѣкъ не е отъ бога, и прилагаха беззаконіе върхъ беззаконіе, за тѣй не иматъ да иматъ никакви откѣтъ, но ще са усъдѣтъ за своите хѣлни дѣмы. Азъ не само ги учихъ, но и много чудеса имъ направихъ, които дрѣгий никой не е направилъ, и пакъ не ма повѣрваха, заради своето лѣкаво сърце: защото, за мене не само Моисей доказа въ закона, но и сичките пророци предрекоха това, и обличиха отъ далечъ тѣхното невѣрствіе. Но тѣ като лѣкави останаха невѣрни заради своитѣ злоби. Тѣй като доказа Христосъ на апостолыте, и ги утѣши да не скорбятъ, дето не иматъ да покѣрватъ проповѣданіето имъ, рече: не скорбете, защото кога доди духъ свѣтъ, когото азъ ще ви проводя, съзъ изволеніето на отца моего, той ще подтверди вашето проповѣданіе, и ще скидѣтелствова за мене. Но и вы ще скидѣтелстввате за мене, които сте били съ мене и видяхте сами сичкото. Духъ свѣтъ ще увѣри ученіето ви съ чудеса, и ще укрѣпи сърцата ви да не са смѣшаватъ. Тѣй ви дѣмамъ отъ напредъ, да не са соблазните, когато ви са противатъ лѣкавите человѣци: но да имате надеждъ на мене: защото не само отъ сакорицата ще ви изгонятъ, но ще ви предадѫтъ на укоренѣ смерть, като нѣкои злодѣйци (хайдици) и съ толко радостъ ще ви убѫтъ лѣкавите хора, што ще имъ са стрѣба чи приносатъ на бога жертвъ (корбанъ), или нѣкомъ добрѣ работѣ. Но ви да тѣрпите съ радостъ сичките хѣли и злини заради мене: защото колкото бѫдѫтъ вашите мѣжи, толко по вѣчъ ще бѫде и вишата заплата въ царство небесное. Тѣй да не мислимъ чи Христосъ зарача само на апостолыте да са обычатъ и да тѣрпѣтъ, но на синца иви зарача: защото който вѣрва во Христа, той е Христовъ апостолъ (ученикъ).

Такъзи вѣрни Христови ученици са били, и днешниятъ свѣтъ Димитрий Солонски, който бѣше роденъ отъ благочестиви родители, укрѣсенъ съ добрины, и укрѣпенъ съ божиатъ голямъ силъ. Той бѣши Солонски господаръ богатъ и славенъ: но за любовъ Христовъ, не глаголъ нити славъ, нити богатство, защото въ най голѣмото гоненіе на Християните, безъ страха проповѣдваше Іисуса Христа какъ е истинъиъ богъ, и учаше Солонските граждани на християнскъ вѣръ. А идолыте хулеши и укорякаше. Тѣй като чѣ нечеснѣвъ царь Максимианъ, извѣди свѣтаго Димитрия на сѫдъ, гдѣто го силеше да са поклони на идолыте. И като видѣ Максимиана чи свѣтъ Димитрий не ще да са поклони на мрсните идолы, заповѣда да го проводятъ съ мѫждрасъ,